

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/90/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814000081
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814000081.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Jozefa Janíka v trestnej veci proti obžalovanému G. Z., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom B., K. XXX/X, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. februára 2016, prejednal odvolanie obžalovaného G. Z. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. OT/27/2014 zo dňa 23. júna 2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný G. Z. odsudzuje podľa § 348 ods. 1, § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. l/, n/ a § 37 písm. m/ Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 23. júna 2014, sp.zn. OT/27/2014, bol obžalovaný G. Z. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že i napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. OT/124/2013 zo dňa 23.12.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.1.2014, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 28 mesiacov, dňa 25.2.2014 o 11.40 hod. viedol po Kútovskej ulici v Prievidzi osobné motorové vozidlo značky F. F evidenčné číslo B.. Za to bol odsúdený podľa § 348 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody 9 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr.zák. mu súd tiež uložil trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 38 mesiacov.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože bezprostredne po jeho vyhlásení podal obžalovaný do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie proti výrokom o uložených trestoch. Na verejnom zasadnutí o odvolaní obžalovaný spresnil, že odvolanie podal iba proti výrokom o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu. V písomných dôvodoch odvolania, podaných prostredníctvom obhajcu, obžalovaný v úvode poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku a na to, že okresný súd na hlavnom pojednávaní prijal jeho vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr.por. Obžalovaný si je vedomý toho, že bol Okresným súdom Prievidza právoplatne odsúdený a bol mu uložený trest odňatia slobody na 5 mesiacov s povolením podmienečného odkladu na skúšobnú dobu. K tomu však dodal, že v súčasnej dobe žije usporiadaným životom, je zamestnaný, spolu s

priateľkou sa stará o maloleté dieťa. Všetky finančné záležitosti rodiny sú len na ňom a v prípade, že by musel nastúpiť výkon trestu na dobu 9 mesiacov, zasiahlo by to veľmi ťažkým spôsobom aj jeho rodinu, pričom z dôvodu nedostatku finančných zdrojov by veľmi trpela jeho rodina. Obžalovaný ďalej uviedol, že svoj skutok úprimne oľutovať už na hlavnom pojednávaní, čo sa stalo, ho veľmi mrzí. Od toho skutku uplynuli už 2 roky, pričom si našiel novú prácu, kde dochádza, zamestnávateľ ho hodnotí kladne a je spokojný s jeho prácou. S poukazom na § 53 Tr.zák. dal týmto písomný sľub, že v prípade, ak by mu bol uložený trest domáceho väzenia, bude sa v určenom čase zdržiavať v obydli v mieste trvalého bydliska a poskytne pri výkone kontroly potrebnú súčinnosť. Zároveň prehlásil, že bude viesť riadny život a podrobí sa kontrole technickými prostriedkami v prípade, ak bude táto kontrola nariadená. Taktiež prehlásil, že splní všetky povinnosti a obmedzenia, ktoré mu budú vyplývať z trestu domáceho väzenia. Podľa jeho názoru nepodmienečný trest odňatia slobody je pre neho neprimerane prísny aj s poukazom na odstup času od spáchania skutku. Preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. zrušil výrok o treste a uložil mu buď trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na dlhšiu skúšobnú dobu, prípadne aj s probačným dohľadom alebo mu uložil trest domáceho väzenia podľa § 53 Tr.zák.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutému výroku rozsudku okresného súdu, odvolací súd na základe preskúmania veci v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. nezistil v postupe okresného súdu existenciu chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania. V podanom odvolaní obžalovaný ani nenamietal existenciu takých procesných chýb v postupe okresného súdu, ktoré by zakladali takýto dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu.

Na základe preskúmania samotných odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, odvolací súd považoval za dôvodný poukaz obžalovaného na okolnosti prijatia jeho vyhlásenia okresným súdom na hlavnom pojednávaní. Odvolací súd zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zistil, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr.por., ktoré okresný súd prijal a v dôsledku čoho vykonal dokazovanie len ohľadne skutočností rozhodných pre rozhodnutie o trestných sankciách.

Na základe uvedenej skutočnosti odvolací súd dospel k právnomu záveru, že okresný súd mal pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému správne aplikovať aj ustanovenie § 36 písm. n/ Tr.zák. a § 38 ods. 3 Tr.zák. Senát odvolacieho súdu v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že sa stotožňuje s názorom iného senátu tunajšieho súdu, prezentovaným už v uznesení zo dňa 4.3.2013, sp.zn. 23To/8/2013. V citovanej veci iný senát zaujal názor, podľa ktorého možno síce prisvedčiť názoru, že poľahčujúca okolnosť v podobe napomáhania pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel napomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, čo však neznamená, že páchatel takto musí bezpodmienečne napomáhať všetkým orgánom, ktoré sú príslušné na vykonanie jednotlivých štádií trestného stíhania v konkrétnej veci. Aj podľa názoru senátu odvolacieho súdu, konajúceho v tejto veci, platná právna úprava, rešpektujúc zásadu kontradiktórnosti a nestrannosti súdu v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, kladie ťažisko dokazovania v trestnom stíhaní na konanie pred súdom, pričom prípravné konanie v zásade slúži na prípravu dôkazov, ktoré majú byť vykonané v konaní pred súdom, teda na prípravu dôkazov, o ktoré chce prokurátor v konaní pred súdom oprieť svoje skutkové tvrdenia v obžalobe. Ak obžalovaný v konaní pred súdom prizná spáchanie skutku v obžalobe a súd podľa § 257 ods. 7, 8 Tr.por. takéto vyhlásenie obžalovaného prijme s následkom, že dokazovanie v rozsahu priznaného skutku sa nebude vykonávať, primárne tým uľahčuje najmä činnosť prokurátora v trestnom stíhaní tým, že prokurátor už nemusí pred súdom vykonávať žiadne dôkazy za účelom preukázania pravdivosti svojich skutkových tvrdení v obžalobe, z ktorého dôvodu prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusí v tejto časti niesť pred súdom svoje dôkazné bremeno. Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval argumentáciu obžalovaného v odvolaní za

rozhodnú pre záver o nesprávnosti postupu okresného v dôsledku nepriznania poľahčujúcej okolnosti obžalovanému, spočívajúcej v napomáhaní pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom v rozpore s ustanovením § 36 písm. n/ Tr.zák. Preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 d/, e/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na základe preskúmania správnosti skutkových zistení okresného súdu, rozhodných pre uloženie trestu obžalovanému, odvolací súd dospel k záveru, že tieto skutkové zistenia okresného súdu majú oporu vo vykonaných dôkazoch a sú správne. Preto odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené zákonné podmienky podľa § 322 ods. 3 Tr.por., aby po zrušení napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu rozhodol odvolací súd sám.

Odvolací súd v súvislosti s úvahami rozhodnými pre uloženie trestu obžalovanému považuje za potrebné poukázať na správne zistenia okresného súdu, podľa ktorých obžalovaný má päť záznamov o odsúdení súdmi Slovenskej republiky, z ktorých tri odsúdenia má podľa zákona zahladené. Správne je tiež zistenie okresného súdu, podľa ktorého obžalovaný bol opakovane postihnutý za priestupky v oblasti dopravy.

Pri úvahách o treste odvolací súd považuje za podstatné zdôrazniť, že s poukazom na uvedené nemožno obžalovanému priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr.zák., spočívajúcu vo vedení riadneho života pred spáchaním trestného činu, ktorý je predmetom tohto trestného stíhania. Za podstatnú z hľadiska druhu trestu považoval odvolací súd tiež okolnosť, že obžalovaný sa dopustil prejednávaneho trestného činu v skúšobnej dobe iného podmiennečného odsúdenia na trest odňatia slobody za úmyselný trestný čin a že obžalovaný už bol aj vo výkone pomerne dlhodobého trestu odňatia slobody na základe odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 9.3.2005, sp.zn. 2T/202/2004 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.4.2006, sp.zn. 3To/44/2005, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený. Nie zanedbateľnou skutočnosťou je aj to, že obžalovaný sa predchádzajúceho trestného činu dopustil dňa 22.12.2013, teda necelé dva mesiace po tom, čo mu skončila skúšobná doba vyššie uvedeného podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (5.11.2013).

Podľa názoru odvolacieho súdu uvedené skutočnosti nedávajú podklad k odôvodnenému záveru, podľa ktorého by bolo možné dosiahnuť účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr.zák. bez iného, ako nepodmiennečného trestu odňatia slobody, ako to navrhoval obžalovaný v dôvodoch odvolania. U obžalovaného je preukázaná recidíva a vzhľadom na opakovanie úmyselnej trestnej činnosti v dlhodobom časovom horizonte, u obžalovaného sú preukázané sklony aj k úmyselnému nerešpektovaniu záujmov chránených Trestným zákonom.

Odvolací súd sa stotožnil so správnosťou názoru okresného súdu, podľa ktorého obžalovanému priťažuje, že už bol za trestný čin odsúdený v zmysle § 37 písm. m/ Tr.zák. a že je u neho daná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr.zák., teda že sa priznal a trestný čin úprimne oľutoval. S pripočítaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr.zák. v zmysle vyššie uvedeného, tak prevažuje u obžalovaného pomer poľahčujúcich nad priťažujúcimi okolnosťami, z ktorého dôvodu odvolací súd vychádzal podľa § 38 ods. 2, 3 Tr.zák. zo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorej horná hranica je znížená o jednu tretinu v zmysle § 38 ods. 8 Tr.zák.

Na základe uvedeného, odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, na výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.